

Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ.

Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένας, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ῥωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πεφλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Κατ' αὐτὴν τὴν *ἐορτῶν ἡμῖν ἐορτὴν, καὶ πανήγυριν πανηγύρεων, τοσοῦτον*, κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον *ὑπεραίρουσαν πάσας, οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχομένας, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, ὅσον ἀστέρας ἥλιος* (Λόγος με' εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα), μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀρχαῖον καὶ διαχρονικῶς καινόν, τοῖς ἅπασι συνήθη καὶ συνάμα περοῦντα τὰς ἡμετέρας καρδίας παιᾶνα:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τὰ αἰσιόδοξα ῥήματα ταῦτα ἐμπεριέχουσι τοσαύτην δύναμιν ὥστε λάμπουσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων, πνευματικὴν εὐφροσύνην ἐκπηγάζοντα, καὶ ἐπὶ λέξιν μεταμοφοῦται ἡ περιβάλλουσα ἡμᾶς πραγματικότητα: *Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος* (Κανὼν Ἀναστάσιμος Ἦχος α').

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος δὲν εἶναι ἐν ἀπλοῦν ἱστορικὸν γεγονός, ὃ μανθαίνομεν ἐκ τῶν ἱερῶν κειμένων. Εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς πίστεως καὶ κατὰ τὸν Ἅγιον Φιλάρετον Μόσχας, εἶναι *ἀέναον ἄγγελμα, πηγὴ διαλογισμοῦ, θαυμασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ ἐλπίδος* (Λόγος εἰς τὴν Ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Πάσχα).

Ἐν τῇ Ἐνσαρκώσει, τοῖς Πάθεσι καὶ τῇ Τριημέρῳ Αὐτοῦ Ἐγέρσει ὁ Σωτὴρ ἀνακαινίζει τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀπαλλάσσει ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἀνοίγει τοῖς ἀνθρώποις τὰς πύλας τῆς Οὐρανόου Βασιλείας καὶ δείκνυσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ ἐνότητα. Εἰς τὸν Χριστὸν τὸν *κόσμον καταλλάξαντι τῷ Θεῷ* (πρβλ. Β' Κορ. 5.19) εἶναι ὅπου ἡμεῖς ἅπαντες ἔχομεν τὴν δυνατότητα ἵνα λάβωμεν τὴν υἰοθεσίαν καὶ δικαίωσιν, *οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν...ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς...εἰ μὴ τὸ ὄνομα Ἰησοῦ...ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν* (πρβλ. Πραξ. 4. 10-12).

Ἡ ἀπὸ τοῦ τάφου Ἐγερσις τοῦ Σωτῆρος εἰς ἀθανασίαν μετατρέπει τὸν θάνατον, εἰς χαρὰν τὴν λύπην, εἰς ἐλπίδα τὴν ἀπόγνωσιν. Ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει ἀποκαλύπτεται ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς ἀπεράντου ἀγαθοσύνης καὶ τελείας ἀγάπης.

Ἡ ἐπίγνωσις αὐτῆς τῆς τοῦ παντὸς κατισχυούσης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὑποκινεῖ ἡμᾶς εἰς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Δημιουργὸν καὶ ἐνδυναμώνει ἡμᾶς ἵνα ἀντεπεξερχώμεθα εἰς τὰς πλέον βαρεῖς ψυχικὰς καταστάσεις καὶ δυσκόλους περιστάσεις, ὑπερυψοῖ τῆς ματαιότητος τοῦ καθημερινοῦ βίου, συναντιλαμβάνεται εἰς τὸ διορθῶσαι ἡμᾶς τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος καὶ διώκει τὴν ἀκηδίαν, ἥτις κωλύει ἡμῖν ἵνα ζήσωμεν ὀλοκληρωμένως καὶ προοδεύσωμεν πνευματικῶς.

Οὐχὶ σπανίως οἱ ἄνθρωποι ὑποκύπτουσιν εἰς τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς, ὅτι τὸ κακὸν ἐπικρατεῖ καὶ θριαμβεύει, ἐνῶ τὸ ἀγαθὸν ἐμφανίζεται ἀσήμαντον καὶ ἀσθενές. Ἡ ἡμετέρα διάνοια ἀμφισβητεῖ τὴν δύναμιν τῆς Λυτρώσεως, ἣν ἐπέτυχεν ὁ Χριστός, ὁρῶσα τὸν περίξ ἐαυτῆς θάνατον τῶν οικείων, ἀκούουσα ἐκ τῶν σελίδων τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου περὶ τῆς αἰωνιότητος τῶν βασάνων, τῶν ἠτοιμασμένων τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ παρατηροῦσα τὸν κόσμον, ὃς ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται (Α΄ Ἰω. 5, 19). Ἀλλὰ ἐπὶ χιλιετίας ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ μαρτυρεῖ πειστικῶς: ὁ Σωτὴρ ἐνίκησε τὴν ἀμαρτίαν, ἔσβεσεν τὸν θάνατον καὶ ἐσκύλευσε τὸν ἄδην (πρβλ. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος Κατηχητικὸς τῆ Ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα). Ὁ Χριστὸς ὑπερίσχυσε τοῦ ἀναποφεύκτου τοῦ θανάτου καὶ τῆς καθολικότητος τοῦ κακοῦ, ὥστε ὁρῶμεν πλέον τὴν ἦττα αὐτῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς πίστεως ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς ἤδη τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἀπὸ τοῦ τάφου Ἐγερσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μιμήσκει ἡμᾶς οὐχὶ μόνον τοῦ πλέον σπουδαίου γεγονότος τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ μαρτυρεῖ τὴν ἐπικειμένην καθολικὴν ἀνάστασιν, εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ (Α΄ Θεσ. 4, 14). Ἡμῖν δὲ πρέπει, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους, διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστηριώδη ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα κοινωνήσωμεν τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ καὶ μείνωμεν ἀφοσιωμένοι Τούτῳ ἄχρι τέλους, ἐνθυμούμενοι τὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς: ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν (Ἐβρ. 10. 36).

Ἐπομένως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην (Ἐβρ. 10. 35). Καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἄς γίνῃ διαχρονικὴ ὑπενθύμησις τῶν ἀψευδῶν τούτων θείων ὑποσχέσεων, τῶν παρεχουσῶν ἡμῖν ἐλπίδα καὶ δυνάμεις εἰς τὰς πλέον περιπλόκους περιστάσεις. Ὁ θρίαμβος οὗτος ἄς ἐμπνέῃ πάντας ἡμᾶς ἵνα ζήσωμεν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, γινώσκοντες ὅτι οὔτε ὁ θάνατος, οὔτε αἱ ταλαιπωρίαι, ἀλλὰ οὔτε τὸ κακὸν εἶναι εἰς θέσιν ἵνα ἐπικρατήσωσιν ἡμῶν, ἐὰν εἴμεθα μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ Χριστῷ, τῷ νικήσαντι τὴν ἀμαρτίαν, τὸν θάνατον καὶ πᾶσαν ἀδικίαν.

Ἄς ἐορτάσωμεν δὲ τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου ἐν καθαρότητι βίου, χρηστοθηΐα καὶ ἔργοις ἀγαθοῖς (τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Ι΄ ἐπιστολὴ ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει), ἵνα μεταμορφούμενοι εἰς καινὸν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπον καὶ δουλεύοντες Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ...ἀναμένωμεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ρυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης (πρβλ. Α΄ Θεσ. 1. 9-10). Ἀμήν!

Ο ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ἅγιον Πάσχα
2024